

CXV.

Forslag til Lov

om

Landbrugsejendomme.

(Fremsat i Folketinget den 3. Marts 1948 af Landbrugsminister *Bording*).

Kapitel I.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

1. Til Landbrugsejendomme efter denne Lov henregnes -

- a) enhver Ejendom, som i Medfør af § 6 i Lov Nr. 106 af 3. April 1925 i Matriklen er eller skulde være noteret som Landbrugsejendom, og
- b) enhver Ejendom, som ved nærværende Lovs Ikrafttræden har eller senere faar et Jordtilliggende af mindst 1 ha geometrisk Maal og ansættes til en Grundværdi af mindst 1 000 Kr., naar den helt eller delvis anvendes til Frembringelse af Landbrugs- eller Havebrugsprodukter eller til Frugt- eller Frøavl og er forsynet med Bygninger, hvorfra Jorderne drives som selvstændigt Brug af Ejendommens Beboere. Paa Ejendommen maa foruden Beboelse ogsaa findes fornødent Rum til Afgrøder og Redskaber m. v., og Afgrøderne maa indavles hertil. — Det er uden Betydning, om Jorderne udgør et eller flere Matrikelnumre (i de sønderjydske Landsdele Artikelnumre), eventuelt en Del af et Matr. Nr. (Art. Nr.).

2. Til Landbrugsejendomme henregnes dog ikke Præstegaarde og Tjenestesteder for Statens eller Kommunernes Tjenestemænd samt de til Privatskovbruget hørende Tjenestesteder, naar deres Jordtilliggende er paalagt Fredskovspligt.

§ 2.

1. En Landbrugsejendom maa ikke drives sammen med anden Landbrugsejendom, men skal opretholdes som selvstændigt Brug og være forsynet med Beboelses- og Avlsbygninger, hvorfra Jordtilliggendet skal drives af Ejendommens Beboere, og hvortil Indavling skal ske.

2. Ejeren af en Landbrugsejendom er pligtig at holde denne forsynet med Inventar og Avl, eventuelt Besætning, i det Omfang, som er nødvendigt for at opretholde Ejendommens selvstændige Drift. Ved Anvendelsen af denne Regel skal til en Landbrugsejendom henregnes Ejendommens Tilliggende i sin Helhed, selv om kun en Del deraf i Matriklen er noteret som Landbrugsejendom, jfr. § 4.